

*Qorxulu yerdə yatıb, qorxulu yuxular görürsən.
Məsum və kövrək bir qadının sözləri*

Getdikcə özündən asılı olmaya-raq tez-tez çönüb arxaya baxırdı. Heç özü də bilmirdi niyə, nə üçün arxaya boylanır? Ona elə gəlirdi iki göz arxadan onu izləyir. O baxışlar sanki küreyinə sancılmışdı. Ürəyində anlaşılmaz duyğular baş qaldırır-dı. Öz-özünü qınamağa başladı: De-yəsən, uşaqlaşırım. Xata olmadı bir-neçə saat bir yerdə söhbət et-dik...

Evə çatdı. Artıq şər qarışmışdı. Paltarını dəyişib, yuyundu. Yeməyi-ni yeyib bir az televizora baxdı. Özü-nü məşğul göstərmək istəsə də qı-zın baxışları gözü önündən çəkilmir-di. Hansı tərəfə boylanırdısa həmin bir cüt qara gözlər ona tərəf boyla-nırdı. Otağına keçib yatağına girdi. Nə qədər çalışsa da yuxuya gedə bilmədi.

Aralarında olan söhbəti yenidən bir-bir xatırlamağa başladı. Yene özünü qınamağa başladı. Qızın ba-xışları, gözlərindən oxunan məsum-

az qalırdı. Nə qədər çalışsa da özü-nü ələ ala bilmirdi. Elə bil qızın ba-xışları onu izləyir və hərəkətlərini tənzimləyirdi. Arabir dostunun "Nəy-sə bir cürsən. Elə bil fikrin özündə deyil. Yoxsa, xəstələnmisən?" sual-larına "Yox, heç bir problemim yox-dur, nə də xəstələnməmişəm" - deyə cavab versə də, içindəki dərddən yaxasını qurtara bilmirdi ki, bilmirdi. Bir xeyli dostu ilə hərlənəndən son-ra gördü yox özü ilə bacara bilmir. Axırda, bir bəhanə ilə dostundan ayr-ıldı ki, axşamçağı zəngləşib görü-şərik və birlikdə yola düşərik.

* * *

Dostundan ayrılan kimi bir kəna-ra çəkildi. Telefonu əlinə alıb nömrə-ni yığdı. Nömrəyə baxdı. Fikrə getdi. "Nə etməli" sualı qarşısında boynu-bükük bənövşəyə döndü. "Görəsən, zəng etsəm, görüşə gələmi? Bəlkə, birdən cavab verdi ki, sizin kimlə bir neçə saat söhbətiniz olsa, onu görü-şə çağırırsınız. Belə bir cavab mən-nən adamı öldürmək deməkdir. Yax-şı, çağırıdım gəldi. Deməzmi mənə nə üçün çağırırsan. Onda nə cavab ve-

çay stollarına yaxınlaşdılar. Heç kim yox idi. Əyləşdilər. Eşqin Mehracı təzə görmüş kimi yenidən başdan ayağa süzdü və xeyli sükutdan son-ra dedi:

- Mehrac, yəqin soruşmaq istə-yirsən ki, mənə nə üçün çağırırsan?

- Bilirdim ki, çağıracaqsan.

- Nədən bilirdin ki, çağıraca-ğam?

- Hisslərim deyirdi. Dünənki söhbətdən hiss etmişdim, - deyən Mehracın dodaqlarından keçən nazik təbəssüm Eşqinin gözündən yay-ınırdı.

Qızın çiyinlərinə tökülmüş xur-mayı saçları, qara gözlərini sanki gizlətməyə çalışırdı.

- Mehrac, bütün gecəni yata bil-məmişəm.

- Nə üçün?

- Sənin qara gözlərin dünəndən mənə elə bəlaya salıb ki, hələ də özümə gəlməmişəm.

- Mən ki, sənə baxmamışam, - deyən Mehrac güldü və baxışları Eş-qinin baxışları ilə eyni nöqtədə kə-sişdi və gözləri doldu.

arzu kimi içimi göynədir. Durna ol-saydım, bəlkə də, uzaq bir diyarda özümü tapa bilərdim. Ola bilsin ki, həsrətimdə olduğum dəli sevgimə qovuşardım. Eh... Nə bilim... deyən Mehracın doluxsunmuş qara gözləri Eşqinin diqqətindən yayınmadı.

- Mehrac, deyirlər nə vaxt sev-sən, o vaxt ömrün baharı başlayır. İndi bilmirəm bu bahardan bizə pay düşəcəkmə?

- Yaxşı, Eşqin de görüm mənim nəyimi sevirsen, nəyimə vurulmu-san?

- Gözlərinə. Gözlərin adamı elə sehləyir ki, cazibəsindən çıxıb bil-mirsən. Məsumluğuna. Sir-sifətin-dən bir kədər süzülür insanın içinə. Bu kədərdən məhəbbətə doğru uzanmış bir əl görünür. Onu bilirəm ki, məhəbbətin adamın ürəyində ya-roya çevrilir.

- Yəni elə gözələm ki, bir baxı-şım ürəkdə yaraya çevrilir? - Gülüm-sünür.

- Mehrac, mən ömrüm boyu heç kimin paxıllığını çəkməmişəm. Am-ma indi çəkirəm.

- Maraqlıdır. Kimin paxıllığını çə-kirsən və nə üçün? - Mehrac mara-q qarışıq təəccüblə Eşqinin gözlərinə baxır.

- Sənin gözlərinə baxan adamın. Sən zirvəsən Mehrac. Artıq o zirvə-yə mən həsrətlə boylanıram. Bu həsrətdə bir vurulma, özünü tapan təmiz bir məhəbbət var. İndi bildim ki, sevmək nədi. Görəsən hər şey öz vaxtında gəlsə, dünya dağlar? Göz-lənilməz bəla bax budur. Heç cür ya-xa qurtarmaq mümkün deyil. Meh-rac, sən sevsən də, sevməsən də, mən səni sevirəm. Yaxşı olar ki, bu sevgi ikitərəfli ola.

- Mənim sizin sevginizə hörmə-tim var. Məsləhətdirsə, duruq - de-yən Mehrac Eşqinin üzünə baxdı.

- Nə qədər olursa da, axırda ay-ırlımalıyıq - deyən Eşqin stuldan qal-xdı. Hər ikisi ağacların arasında əkilmiş güllərin gözəlliyinə heyran-lıqla tamaşa etməyə başladı.

- Mehrac, güllərin yanında dur-şəklini çəkim.

- Yox, yox, xahiş edirəm, çəkmə. Mən sosial şəbəkəyə şəkil qoymağı xoşlamıram.

- Sosial şəbəkə üçün demirəm. Özüm üçün deyirəm. İcazə ver göz-lərinin şəklini çəkim.

- Xahiş edirəm, xətrinə dəymə-sin, çəkmə! - deyir və əli ilə gözləri-ni örtür.

- Ay qız, gözlərini nə üçün örtür-sən. Çəkmə deyirsən, çəkmə. Eşqin incisə də, incikliyini üzə vur-mur.

- Eşqin, incimə. İstəmirəm mən-dən inciyesən.

- Mənə dəqiq bir söz demədin, - deyən Eşqin Mehracın xudahafizləş-mək istəyir. Mehracın əlini əlindən buraxmır. Bir xeyli lal baxışlarla ətraf aləmdən təcrid olunurlar.

- Mehrac, mən səni həmişə axta-racağam. Həsrətimdə olduğum o dəli sevgin mənəm. Tənhalıqıma hardan gəldin, onu bilmədim...

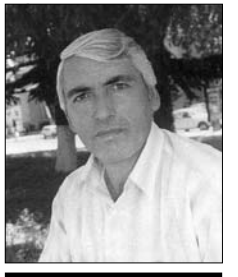
* * *

Metroda səs-küydən qulaq tutu-lur. Telefonda səs gəldi. Eşqin tez telefonu açdı. Mehrac ismaric yolla-mışdı:

- Məndən inciməyin heç vaxt.

* * *

Eşqin əlindəki bileti sürücüyə verib yerinə keçdi. Bir azdan avto-bus qaranlıqda bərk vuran işıqların altında asfalt yolla irəliləməyə başla-dı. Pəncərədən zülmət gecənin qar-anlığında tək-tək sayrıyan işıqları seyr edən Eşqin isə baxışlarına büküb özü ilə apardığı Mehraca həsrət məhəbbətinin həzin nəğmələrini pı-çıldayırdı.

■ Fəzil Sənan

HARDAN GƏLDİN TƏNHALIQIMA

hekarə

luq və dərinlik, adamın qəlbinə nü-fuz etməsi tamam onu çaş-baş sal-mışdı. Çox baxışlarla baxışı çarpaz-laşmışdı. Amma belə bir baxışa rast gəlməmişdi. Bu qızın baxışlarında izah olunmayan bir sirr var idi. Bu sirr yavaş-yavaş sanki içərisindəki boşluğa nüfuz edirdi. Həmin boşluq qızın sehrli baxışları ilə dolduqca öz-özünü dərk etməyə başlayırdı. "Mən qapalı adamam. Həmişə içimdə tən-hayam. Hisslərimi, duyğularımı ilk dəfədir ki, başqası ilə bölüşürəm. Bilmirəm, bu nə ilə bağlıdır. Yaxın-dan tanımadığım bir adamla bu qə-dər daxilən yaxın olmağı heç vaxt ağılıma gətirməzdim. Görünür, uzun illər hamıdan gizlədiyim hissələrim özünə doğma məkan tapa bilib. Bir dəli sevgi həsrətindəyəm. Çox heyif-lər olsun ki, hələ də o dəli sevginin sorağındayəm. Çoxları maskalansa da, duyğularım mənə aldanmağa qoymur...! deyən qızın qara gözləri-nin qara giləyə oxşar bəbəkli göz yaşlarında boğulmağı, nazik dodaq-larının səyriməsini bütün gecəni unuda bilmədi. Həyatında çox qız-larla rastlaşmışdı. Amma belə oyuna düşməmişdi. Nə qədər qızı unutma-ğa çalışsa da bacarmırdı ki, bacar-mırdı. Bir də baxdı ki, artıq səhərdir. Əllərini başının altında qoşalaşdırıb yenə qızın haqqında düşünməyə başladı. Bir xeyli keçəndən sonra "Yox, deyəsən, Allah-tala bu qızı mənə bir bəla göndərmişdi. Bu nədi? Dünən qızdan ayrıldıktan bəri bu qı-zın fikrindən hələ də yaxamı qurtara bilmirəm. Bəlkə, bu mənim ilk mə-həbbətimdir". Beynindən keçən fikrə acığı tutaraq yatağından ayağa dur-du və öz-özünə dedi:

- Axı, mənim ailəm var.

* * *

Səhər yeməyini yeyib qurtarmış-dı ki, telefon zəng çaldı. Telefonu açdı. Dostu idi. Vacib iş üçün görüş-məliyidilər. Evdən çıxdı. 28 May met-rosunun qarşısında görüşdülər. Dos-tunun işi ilə bağlı müxtəlif idarə və təşkilatlarda oldular. Artıq günortaya

rim". Ağılla hissini arasında qalmışdı. Telefonda nömrəyə baxa-baxa çı-xış yolu axtarırdı. Bir anlığa bütün hiss və duyğularını bir yerə topladı və gördü, yox, qızı görmədən gedə bilməyəcək. Ağılı yox, hissini əlində əsir qaldığını başa düşdü. Arxada qalan ömür yoluna nəzər saldı. De-mək, sevmək belə olurmuş. Bu za-man dodağından acı bir istehza keç-di. Hardansa, çox uzaqlardan qulağı-na bir səs gəldi: "Demə, gecikmi-şəm..." Ətrafına boylandı. Heç kim yox idi. Uzaqdan bir qız gəlirdi. Göz-ləri necə də həmin qara gözlərə ox-şayırdı. Düymanı basıb telefonu qu-lağına tutdu. Bir az keçmiş "Alo, eşi-dirəm" sözləri elə bil dünyanı ona ba-ğışladı. Tez telefonu dodaqlarına ya-xınlaşdırıb yenidən qulağına tutdu.

- Sizlə görüşmək istəyirəm. Vax-tınız olarmı?

- Gələm.

- Harda gözləyirəm?

- Harda məsləhətli.

Vədələşdilər. Telefonu söndürüb cibinə qoydu. Ətrafa boyladı və tez-tez saata baxmağa baş-ladı... Sanki hər dəqiqə bir ilə dönmüşdü...

* * *

Vədələşdikləri yerə çatıb bir ağacın yanında dayandı. Birdən "Salam, necəsiniz?" sözlərinə çöndü və Mehracı yanında görəndə qızı qucaqlayıb sinəsinə sıxmaqdan özünü güclə saxladı. Daha doğrusu ətrafdakı adamların çoxluğundan utandı.

Qızın uzanmış əlini əlinə aldı.

- Gəlsənə, əl-ələ tutub buralar-dan gedək - dedi Eşqin.

- Nə deyirəm. Hara deyirsən ge-dək.

Güldü Mehrac. Qızın gözlərində-ki gülüş bütün sifətinə yayıldı. Elə bil bütün dünya Eşqinin gö-zündə göz-əllənmişdi.

- Yaxşı, bir münasib yer tapıb oturuq.

- Hara məsləhətli, orada əylə-şək.

Qala divarının yanında qoyulmuş

16 iyul 2016

WWW.KASPI.AZ

SÖZ
19